

“मीठे बच्चे- यस शरीर रूपी रथमा विराजमान आत्मा रथी हो, रथी सम्झेर कर्म गन्यौ भने देह-अभिमान छुट्छा”

प्रश्न:- बाबाको कुरा गर्ने शैली मनुष्यहरूको शैलीभन्दा बिल्कुलै भिन्न छ, कसरी?

उत्तर:- बाबा यस रथमा रथी भएर कुरा गर्नुहुन्छ र आत्माहरू सँग नै कुरा गर्नुहुन्छ। शरीरलाई हेर्नुहुन्न। मनुष्यले न त स्वयंलाई आत्मा सम्झन्छन्, न आत्मसँग कुरा नै गर्छन्। तिमी बच्चाहरूले अब यो अभ्यास गर्नुपर्छ। कुनै पनि आकारी वा साकारी चित्रलाई देखेर पनि नहेर। आत्मालाई हेर, एक विदेहीलाई याद गर।

गीत:- तुम्हीं हो माता-पिता...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई ओम् शान्तिको अर्थ त बिल्कुल सहज सम्झाइन्छ। हरेक कुरा सहज छ। सहज राजाई प्राप्त गर्नु छ, कहाँको लागि? सत्ययुगको लागि। त्यसलाई जीवनमुक्ति भनिन्छ। वहाँ रावणका यी भूत हुँदैनन्। कसैलाई क्रोध आयो भने भनिन्छ- तिमीभित्र यो भूत छ। योगको अर्थ हो- आफूलाई आत्मा सम्झेर परमात्मालाई याद गर्नु। म आत्मा हुँ, यो मेरो शरीर हो। हरेकको शरीर रूपी रथमा आत्मा रथी बसेको छ। आत्माको ताकतले यो रथ चल्छ। आत्मालाई यो शरीर घरी-घरी लिनु र छोड्नुपर्छ। यो त बच्चाहरूलाई थाहा छ- दुनियाँ अहिले दुःखधाम बनेको छ। केही समय पहिले सुखधाम थियो। सर्वशक्तिमान् सरकार थियो किनकि सर्वशक्तिमान् अधिकारीले यहाँ देवताहरूको राज्यको स्थापना गर्नुभएको थियो। वहाँ एक धर्म थियो। आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिले वास्तवमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। त्यो राज्य स्थापना गर्नेवाला अवश्य बाबा हुनुहुन्छ। बाबाबाट उनलाई वर्सा मिलेको हुन्छ। यिनको आत्माले ८४ जन्मको चक्र लगाएको छ। हिन्दुहरू नै यी वर्णहरूमा आउँछन्। शूद्र वर्णपछि सर्वोत्तम ब्राह्मण वर्ण आउँछ। ब्राह्मण वर्ण मतलब ब्रह्माको मुख वंशावली। ती ब्राह्मण हुन् कोख वंशावली। उनले भन्न सक्दैनन्- हामी ब्रह्मा मुख वंशावली हौं। प्रजापिता ब्रह्माका अवश्य एडाप्टेड चिल्ड्रेन हुन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो दुनियाँ पूज्य थियो, अहिले पुजारी छ। बाबा त सदा पूज्य हुनुहुन्छ, उहाँ अवश्य आउनुहुन्छ पतितहरूलाई पावन बनाउन। सत्ययुग हो पावन दुनियाँ। सत्ययुगमा पतित-पावनी गंगा, यो नाम नै हुँदैन किनकि त्यो हो नै पावन दुनियाँ। सबै पुण्य आत्माहरू हुन्छन्। नो पाप आत्मा। कलियुगमा फेरि नो पुण्य आत्मा। सबै पाप आत्मा छन्। पुण्य आत्मा पवित्रलाई भनिन्छ। भारत खण्डमा नै धेरै दान-पुण्य गर्छन्। यस समय जब बाबा आउनुहुन्छ, अनि उहाँमाथि बलि चढ्छन्। संन्यासीले त घरबार छोडेर जान्छन्। यहाँ त भनिन्छ बाबा यो सबैथोक हजुरको हो। हजुरले सत्ययुगमा अथाह धन दिनुभएको थियो फेरि मायाले कौडी जस्तो बनाइदिएको छ। अहिले यो आत्मा पनि पतित बनेको छ। तन-मन-धन सबै पतित छन्। आत्मा पहिला सुरुमा पवित्र रहन्छ फेरि चक्र लगाएर अन्तिममा तमोप्रधान झुटो गहना बनेको छ। पार्ट खेल्दै-खेल्दै पतित बन्छ। गोल्डन, सिल्वर... यी अवस्थामा मनुष्यलाई आउनुपर्छ अवश्य। गायन पनि गर्छन्- तिमी माता-पिता...

लक्ष्मी- नारायणको अगाडि पनि गएर यो महिमा गर्छन्। तर उनीहरूको त आफ्नो एक बच्चा, एक बच्ची हुन्छन्। जस्तो सुख राजा रानीलाई त्यस्तै बच्चाहरूलाई रहन्छ। सबैलाई अपार सुख हुन्छ। अहिले त ८४ औं अन्तिम जन्ममा छन् अपार दुःखमा। बाबा भन्नुहुन्छ— अब फेरि म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— यस रथमा रथी आत्मा बसेको छ। यो रथी पहिले १६ कला सम्पूर्ण थियो। अहिले कला छैन। भन्दछन् पनि— म निर्गुणमा अब कुनै गुण छैन। आफैं दया गर्नुहोस्। कसैमा पनि गुण छैन। पतित छन्, त्यसैले त गंगामा पाप धुन जान्छन्। सत्ययुगमा जाँदैनन्। नदी त उही हो नि। बाँकी, यस्तो भनिन्छ— त्यतिबेला हर चीज सतोप्रधान हुन्छ। सत्ययुगमा नदीहरू पनि धेरै साफ स्वच्छ हुन्छन्। नदीहरूमा किचडा आदि केही पनि रहँदैन। यहाँ त हेर किचडा फ्याँकिरहन्छन्। सागरमा सारा फोहोर जान्छ। सत्ययुगमा यस्तो हुन सक्दैन। नियम छैन कसैलाई अपवित्र बनाउने। सबै चीजहरू पवित्र रहन्छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— अब सबैको यो अन्तिम जन्म हो। खेल पूरा हुन्छ। यस खेलको लिमिट नै छ ५ हजार वर्ष। यो निराकार शिवबाबाले सम्झाउनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार सबैभन्दा उच्च परमधाममा रहनेवाला। परमधामदेखि त हामी सबै आउँछौं। अब कलियुग अन्त्यमा ड्रामा पूरा भएर फेरि इतिहास रिपीट हुनु छ। मनुष्यले जुन यो गीता शास्त्र आदि पढ्छन्, ती सबै बनेका हुन् द्वापरदेखि। यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। राजयोग त कसैले सिकाउन सक्दैन। केवल उहाँको यादगार यो पुस्तक बनाइरहन्छन्। उनीहरू स्वयं त धर्म स्थापना गरेर पुनर्जन्ममा आउँछन्। उनको यादगार पुस्तक रहन थाल्यो। अब देवी-देवता धर्मको स्थापना हुन्छ संगममा। बाबा आएर यस रथमा विराजमान हुनुहुन्छ। घोडा गाडीको कुरा होइन। यस साधारण बूढो रथमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ रथी। गायन पनि गरिन्छ— ब्रह्मा मुख वंशावली ब्रह्माकुमार-कुमारी। यी ब्रह्मा पनि एडाप्ट गरिएको हो। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म यस रथमा आएर रथी बन्छु, यिनलाई ज्ञान दिन्छु। सुरु यिनीद्वारा गर्छु। कलश दिन्छु माताहरूलाई। माता त यी पनि ठहरिए। पहिला सुरुमा यिनले सुन्छन् फेरि तिमीले। यिनमा त विराजमान छु, तर सामुने कसलाई सुनाउँ। फेरि आत्माहरू सँग बसेर कुरा गर्छु। अरू कुनै पनि विद्वान् आदि छैनन्, जसले यसरी आत्मासँग कुरा गर्छन्। म तिम्रो बाबा हुँ। तिमी आत्माहरू निराकार हौ, म पनि निराकार हुँ। म ज्ञान सागर स्वर्गको रचयिता हुँ। म नर्क रचिदैन। यो त मायाले नर्क बनाउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— म त हुँ नै रचयिता, त्यसैले स्वर्ग नै बनाउँछु। तिमी बच्चाहरू स्वर्गवासी थियौ। अब नर्कवासी बनेका छौ। नर्कवासी बनायो रावणले किनकि आत्मा रावणको मतमा चल्छ। यस समय तिमी आत्माहरू राम शिवबाबा श्री श्रीको मतमा चल्छौ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— अब सबैको पार्ट पूरा भयो। जब सबै आत्माहरू जम्मा हुन्छन्, माथिबाट सबै आउँछन्, अनि जान सुरु हुन्छ। फेरि विनाश सुरु हुनेछ। यहाँ अहिले अनेक धर्म छन्। केवल एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म छैन। कसैले पनि आफूलाई देवता भन्न सक्दैन। देवताको महिमा गाउँछन् सर्वगुण सम्पन्न... फेरि आफूलाई भन्छन्— हामी पापी नीच... द्वापरदेखि रावणको राज्य सुरु हुन्छ। राम राज्य हो ब्रह्माको दिन, रावण राज्य हो ब्रह्माको रात। बाबा कहिले आउनुहुन्छ? जब ब्रह्माको रात पूरा हुन्छ अनि आउनुहुन्छ नि। यस ब्रह्माको तनमा आउनुहुन्छ,

तब ब्रह्मा मुखबाट ब्राह्मण पैदा हुन्छन्। ती ब्राह्मणलाई नै राजयोग सिकाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जति पनि आकारी, साकारी वा निराकारी चित्र छन्, तिनलाई तिमीले याद गर्नु छैन। तिमीलाई त लक्ष्य दिइन्छ। मनुष्य त चित्र हेरेर याद गर्छन्। बाबा त भन्नुहुन्छ— चित्रहरूलाई हेर्न अब बन्द गर। त्यो हो भक्तिमार्ग। अब त तिमी आत्माहरू फर्केर मेरो पास आउनु छ। पापहरूको बोझ शिरमा छ, पाप आत्मा बन्नु नै छ। यस्तो होइन गर्भ जेलमा सबै जन्मको पाप खतम हुन्छन्। केही खतम हुन्छन्, केही रहन्छन्। अब म पण्डा बनेर आएको छु। यस समय सबै आत्माहरू मायाको मतमा चल्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म त हुँ नै पतित-पावन, स्वर्गको रचयिता। मेरो धन्धा नै हो नर्कलाई स्वर्ग बनाउने। स्वर्गमा त हुन्छ नै एक धर्म, एक राज्य। वहाँ कुनै विभाजन थिएन। बाबा भन्नुहुन्छ— म विश्वको मालिक बन्दिनँ। तिमीलाई बनाउँछु। फेरि रावण आएर तिमीबाट राज्य छिन्छ। अहिले छन् सबै तमोप्रधान, पत्थरबुद्धि। संगमयुगमा तिमी पारसबुद्धि बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर, बुद्धियोग माथि लगाऊ। जहाँ जानु छ त्यसलाई नै याद गर्नु छ। एक बाबा, दोस्रो न कोही। उहाँ नै सच्चा पातशाह हुनुहुन्छ, सत्य सुनाउने वाला। त्यसैले कुनै पनि चित्रलाई याद गर्नु छैन। यो जुन शिवको चित्र छ, यसको पनि ध्यान गर्नु छैन, किनकि शिव त यस्तो हुनुहुन्छ। जस्तै हामी आत्मा भृकुटीको बीचमा रहन्छौं, त्यसैगरी बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म थोरै ठाउँ लिएर यस आत्माको छेउमा बस्छु। रथी बनेर यिनलाई ज्ञान दिन्छु। यिनको आत्मामा पनि ज्ञान थिएन। जसरी यिनको आत्मा रथीले बोल्छ शरीरद्वारा, त्यसैगरी म पनि यी अंगहरू द्वारा बोल्छु। नत्र कसरी सम्झाऊँ? ब्राह्मण रचनको लागि ब्रह्मा अवश्य चाहिन्छ। ब्रह्मा नै फेरि नारायण बन्छन्। अहिले तिमी ब्रह्माको सन्तान हौ, फेरि सूर्यवंशी श्री नारायणको घरानामा आउँछौ। अहिले त बिल्कुल कंगाल बनेका छन्। लड्छन्, झगडा गरिरहन्छन्। बाँदर भन्दा पनि खराब छन्। बाँदरमा ५ विकार धेरै कडा हुन्छन्। काम, क्रोध... सबै विकार बाँदरमा यस्तो हुन्छन्, कुरै नगर। बच्चा मर्नो भने उसको हड्डीलाई पनि छोड्दैन। मनुष्य पनि आजकल यस्तै छन्। बच्चा मर्नो भने ६-८ महिना रोइरहन्छन्। सत्ययुगमा त अकालमा मृत्यु हुँदैन। न कुनै रुन्छन्, कराउँछन्। वहाँ कुनै शैतान हुँदैन।

बाबा यस समय तिमी बच्चाहरू सँग कुरा गरिरहनु भएको छ। घरबार पनि सम्हाल। घरमा रहेर यस्तो कमाल गरेर देखाऊ, जो संन्यासीले गर्न सकेनन्। यो सतोप्रधान संन्यास परमात्माले नै सिकाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— यो पुरानो दुनियाँ अब खतम हुनेछ, त्यसैले यससँग ममत्व मिटाऊ। सबै फर्केर जानु छ। देह सहित जति पनि पुराना चीजहरू छन्, तिनलाई बिसिर्दै जाऊ। ५ विकार मलाई देऊ। यदि अपवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँमा आउन सक्दैनौ। बाबासँग प्रतिज्ञा गर यस अन्तिम जन्मको लागि। फेरि त पवित्रता कायम भइ नै हाल्छ। ६३ जन्म त विषमा गोता खायौ, एकदम गन्दा बनेका छौ। आफ्नो धर्म कर्मलाई बिसिर्‍यो। हिन्दू धर्म भनिरहन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— किन बुझेका छैनौ यहाँ स्वर्ग थियो, हामी नै देवता थियौं? मैले तिमीलाई राजयोग सिकाएँ। तिमी फेरि भन्छौ कृष्णले सिकाउनुभयो। के कृष्ण सबैका पिता स्वर्गको रचयिता हुन्? बाबा त हुनुहुन्छ निराकार, सबै आत्माहरू पिता। फेरि उहाँको लागि भन्छन्— सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। शिव-शंकरलाई पनि मिलाइदिएका छन्। शिव त हुनुहुन्छ परमात्मा। परमात्मा

भन्नुहुन्छ- म आउँछु नै देवी-देवता धर्म स्थापना गर्न, जुन अहिले स्थापना गर्छु, फेरि विष्णुको दुई रूप लक्ष्मी-नारायण बनेर राज्य गर्छन्। विष्णुबाट नै वैष्णव अक्षर निस्कन्छ।

आजकल त सबै पाप आत्माहरू छन्। वहाँ यो काम कटारी चलाएर एक अर्कालाई घात गर्दैन्। सचखण्ड स्थापना गर्नेवाला एकै सतगुरु हुनुहुन्छ। बाँकी सबै हुन् डुबाउनेवाला, संगम र स्वर्ग एक-अर्काको नजिक हुनाले नर्कको कुरा स्वर्गमा लगेका छन्। वास्तवमा कंस, रावण आदि सबै अहिले छन्। वहाँ यो हुन सक्दैन। रथमा जो रथी देखाउँछन्- वास्तवमा रथ यो हो, जसलाई नंदीगण, भागीरथ पनि भनिन्छ। तिमी सबै अर्जुन हौ, तिमीलाई भन्छु- यस रथमा आएको छु, युद्धको मैदानमा तिमीलाई मायामाथि जित प्राप्त गराउन। सत्ययुगमा न रावण हुन्छ, नत जलाउँछन्। अहिले त रावणलाई जलाइ नै रहन्छन्, जबसम्म विनाश हुँदैन। जति नै आपद आओस्, दशैँमा रावणलाई अवश्य जलाउँछन्। फेरि आखिर यो रावण सम्प्रदाय समाप्त हुन्छ। सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक। मनुष्यले मनुष्यलाई सद्गति दिन सक्दैन। जब यी देवताहरूको राज्य थियो, त्यतिबेला सारा विश्वमा यिनीहरूको नै राज्य थियो, अरू धर्म कुनै थिएनन्। अहिले अरू सबै धर्म छन्, देवताहरूको धर्म छँदै छैन, जसको अब स्थापना भइरहेको छ। देवता धर्मका नै आएर शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सतोप्रधान संन्यास गर्नु छ। यस पुरानो दुनियाँमा रहेर पनि यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ। देह सहित जति पनि पुरानो चीजहरू छन्, तिनलाई बिर्स।
- २) आफ्नो बुद्धियोग माथि लगाऊ। कुनै पनि चित्र वा देहधारीलाई याद गर्नु छैन। एक बाबालाई याद गर।

वरदान:- “नयाँ केही पनि होइन” को स्मृतिद्वारा विघ्नहरूलाई खेल सम्झेर पार गर्ने अनुभवी मूर्त भव विघ्नहरू आउनु- यो पनि ड्रामामा आदिदेखि अन्त्यसम्म निश्चित छ। तर त्यो विघ्नले असम्भवबाट सम्भवको अनुभूति गराउँछ। अनुभवी आत्माहरूको लागि विघ्न पनि खेल लाग्छ। जस्तै फुटबलको खेलमा बल आउँछ, ठक्कर लगाउँछन्, खेल खेल्दा मज्जा आउँछ। त्यस्तै यो विघ्नहरूको खेल पनि भइरहन्छ, नयाँ केही पनि होइन। ड्रामाले खेल पनि देखाउँछ र सम्पन्न सफलता पनि देखाउँछ।

स्लोगन:- सबैको गुणलाई देखेर विशेषताहरूको सुगन्ध फैलायौ भने यो संसार सुखमय बन्नेछ।